Krimināļprocess Nr.11151062713

Lietvedības Nr.K40-0210-13/04

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Ventspils tiesa šadā sastāvā:

tiesnesis A.Grūbe

ar sekretāri /sekretāre/,

piedaloties prokurorei S.Liepājniecei,

aizstāvim I.Jakušonokam

tulkam /tulks/

2014.gada 18.februārī Ventspilī atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 125.panta 1.daļas un

k o n s t a t ē j a:

/pers. A/ tīši nodarīja dzīvībai bīstamu miesas bojājumu (smags miesas bojājums).

2013.gada 4.oktobrī ap plkst.14.00 /pers. A/, būdams alkohola ietekmē, dzīvoklī /adrese A/, konflikta laikā ar /pers. B/ tīši vismaz vienu reizi iesita /pers. B/ ar roku pa seju. /pers. B/ no sitiena nokrita, bet /pers. A/ vairākkārt tīši iespēra viņam ar kājām pa ķermeni, nodarot /pers. B/ smagu dzīvībai bīstamu miesas bojājumu daudzu divpusēju ribu lūzumu veidā pa anatomiskām līnijām (13 ribu 21 lūzums) ar plaušu bojājumiem, kas sarežģījās ar brīvā gaisa ieplūšanu abpusēji pleirālās telpās videnē un zemādā un kreisās nieres subkapsulāra plīsuma veidā, kā arī sistas brūces un zemādas hematomas veidā labās acs rajonā un zemādas hematomas veidā kreisās acs rajonā.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 125.panta 1.daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ vainu atzina daļēji un liecināja, ka apsūdzībā norādītajā laikā un vietā notikusi iedzeršana, kuras laikā /pers. B/ nosaucis viņu aizskarošā vārdā. Tā rezultātā vispirms starp viņu un /pers. B/ notikusi savstarpēja aizskaroša vārdu pārmaiņa, bet tā kā /pers. B/ mēģinājis viņam iesist, viņš divas vai trīs reizes iesitis /pers. B/ ar roku. Kad /pers.B/ no šiem sitieniem nokritis, viņš tam trīs vai četras reizes iespēris ar kāju kaut kur vēdera apvidū un pēc dzīvokļa saimnieku lūguma izvilcis /pers. B/ mājas koplietošanas koridorā un tur atstājis. Uzskata, ka ar savām darbībām būtu varējis salauzt /pers. B/ divas līdz trīs ribas, nevis trīspadsmit, kā tas konstatēts ekspertīzē.

Liecinieks/pers. B/ liecināja, ka esot bijis apsūdzībā norādītajā dzīvoklī, kur bijis arī /pers. A/ un vēl kaut kādi cilvēki, kurus viņš neatceroties sava dzēruma dēļ. Viņam ar /pers. A/ esot izcēlies konflikts, kuru viņš pats ar vārdiem esot izprovocējis. Viņš arī esot gribējis /pers. A/ iesist. /pers. A/ laikam arī viņam esot iesitis un viņš pēc tam esot atjēdzies slimnīcā.

Liecinieks/pers. C/ liecināja, ka bijis apsūdzībā norādītajā dzīvoklī, kad /pers. B/ nosaucis /pers. A/ aizskarošā vārdā un /pers. A/ tādēļ esot kādas divas reizes iesitis /pers. B/ ar roku. Liecinieks neatceroties, ka /pers. A/ būtu spēris /pers. B/ ar kājām, taču apstiprināja savas izmeklēšanā sniegtās liecības, kuras tiesas sēdē pārbaudītas saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 501.panta 1.punkta noteikumiem. No tām redzams, ka no /pers. A/ sitieniem ar rokām /pers. B/ nokritis, bet /pers. A/ stipri spārdījis uz grīdas gulošo /pers. B/ ar kājām un pēc tam izvilcis viņu mājas koplietošanas koridorā (l.l.49-50).

Liecinieces/pers. D/ liecināja, ka viņa dzīvojot /adrese A/. Apsūdzībā norādītajā laikā dzīvoklī notikusi iedzeršana, kurā piedalījušies /pers. A/, /pers. B/ un /pers.C/. /pers. B/ esot nosaucis /pers. A/ aizskarošā vārdā. Liecinieces nezinot, kurš kuram pirmais iesitis, taču esot sācies kautiņš, kura laikā /pers. B/ esot nokritis uz grīdas. /pers. A/ esot iesitis /pers. B/ ar rokām un kājām kādas 2-3 reizes un pēc tam izvilcis viņu mājas koridorā. Liecinieces apstiprināja savas izmeklēšanā sniegtās liecības, kuras tiesas sēdē pārbaudītas saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 501.panta 1.punkta noteikumiem. No tām izriet, ka liecinieces ir ne tikai redzējusi 2-3 /pers. A/ spērienus /pers. B/ ar kājām, bet pēc tam arī tos dzirdējusi (l.l.36-37).

Liecinieces/pers. E/ un /pers. F/ apstiprināja, ka 2013.gada 4.oktobrī /adrese A/. nama koplietošanas koridorā netālu no ieejas dzīvoklī Nr./dzīvoklis/ uz grīdas gulējis vīrietis ar sasistu seju un /pers.E/ izsaukusi pašvaldības policiju. Savukārt, liecinieks /pers. G/, pašvaldības policijas inspektors, apstiprināja, ka koridorā gulošais bijis /pers. B/, bet dzīvoklī Nr./dzīvoklis/ bijušas asins pēdas un tur esošais /pers. A/ atzinies vardarbības lietošanā pret /pers. B/.

Tiesu medicīniskajā ekspertīzē /pers. B/ konstatēti smagi dzīvībai bīstami miesas bojājumi daudzu divpusēju ribu lūzumu veidā pa anatomiskām līnijām (13 ribu 21 lūzums) ar plaušu bojājumiem, kas sarežģījās ar brīvā gaisa ieplūšanu abpusēji pleirālās telpās videnē un zemādā un kreisās nieres subkapsulāra plīsuma veidā, kā arī sistas brūces un zemādas hematomas veidā labās acs rajonā un zemādas hematomas veidā kreisās acs rajonā (l.l.18-19).

Tiesai nav iemesla apšaubīt norādītos pierādījumus. Tie ir pieļaujami, attiecināmi un ticami. Šie pierādījumi ir savstarpēji atbilstoši un ar tiem ārpus saprātīgām šaubām ir pierādīts, ka apsūdzībā norādītajā laikā alkoholisko dzērienu lietošanas laikā starp alkohola ietekmē esošajiem /pers. B/ un /pers. A/ ir bijis konflikts, kurš sākotnēji izpaudās savstarpējā aizskarošu izteicienu apmaiņā, bet drīz vien pārauga vardarbībā, kura sākotnēji bija abpusēja, jo /pers. B/ centās ar roku iesist /pers. A/, kurš, savukārt iesita ar roku /pers. B/ un tas no sitiena nokrita. Šajā brīdī vardarbības abpusējais raksturs izbeidzās un /pers. A/ lietoja vardarbību vienpusēji, vairākas reizes sperot ar kājām pa dažādām uz grīdas guloša /pers. B/ ķermeņa daļām. Ja arī sākotnēji /pers. A/ varēja rasties iespaids, ka viņš, iesitot /pers. B/ ar roku, aizstāvas pret /pers. B/ agresīvo uzvedību, tad pēc /pers. B/ bezpalīdzīgās nokrišanas uz grīdas /pers. A/ vairs nebija iemesla aizstāvēties. Tas fakts, ka /pers. A/ šādos apstākļos zemē nokritušo /pers. B/ spārdīja ar kājām liecina nevis par aizstāvēšanos, bet par viņa nodomu nodarīt /pers. B/ miesas bojājumus. Tādēļ aizstāvja argumentu, ka /pers. A/ ir atradies nepieciešamās aizstāvēšanās stāvoklī un pārkāpis šīs aizstāvēšanās robežas, tiesa atzīst par nepamatotu. Tāpāt tiesai nav nekāda iemesla uzskatīt, ka /pers. B/ viņam konstatētos miesas bojājumus būtu guvis citos apstākļos, jo uz slimnīcu viņš ir aizvests tieši no notikuma vietas. Tādēļ tiesa atzīst par pierādītu, ka apsūdzībā norādītos miesas bojājumus ar tīšām darībām /pers. B/ ir nodarījis /pers. A/ un kvalificē viņa darbības pēc Krimināllikuma 125.panta 1.daļas.

Nosakot sodu, tiesa ņem vērā, ka /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta 4.daļā noteikto ir smags noziegums. To apsūdzētais izdarījis nedzēstas sodāmības laikā (l.l.62-65,81), kas veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu un, būdams alkohola ietekmē, kas atbilstoši Krimināllikuma 48.panta 1.daļas 1. un 12.punkta noteikumiem ir viņa atbildību pastiprinoši apstākļi. Šādos apstākļos tiesa uzskata, ka /pers. A/ sodāms ar brīvības atņemšanu likuma sankcijas robežās, pie tam, viņa nosacīta notiesāšana ar brīvības atņemšanu nav pieļaujama Krimināllikuma 55.panta 11.daļā noteikto ierobežojumu dēļ, jo /pers. A/ agrāk ir bijis notiesāts ar brīvības atņemšanu un sodāmība nav noņemta vai dzēsta. Nosakot /pers. A/ piespriežamā soda mēru, tiesa ņem vērā viņa pozitīvo raksturojumu no darba vietas (l.l.90), to, ka viņa apgādībā ir mazgadīgs bērns (l.l.67) un faktisko darbību atzīšanu, ko tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta 2.daļas noteikumiem atzīst par viņa atbildību mīkstinošu apstākli.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 524., 527., 528. un 529.pantu tiesa

n o s p r i e d a:

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 125.panta 1.daļā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu un 6 (sešiem) mēnešiem.

Sodā ieskaitīt /pers. A/ apcietinājumu no 2014.gada 10.februāra līdz 18.februārim.

Drošības līdzekli apcietinājumu /pers. A/ negrozīt un atcelt to pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Lietiskos pierādījumus spilvendrānu un sarkanbrūnas vielas paraugu iznīcināt pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas iesniedzot apelācijas sūdzību Ventspils tiesā.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams 2014.gada 4.martā.

Tiesnesis A.Grūbe